

Έτος Β . Εκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 15/97. ἑκαστοῦ μηνός. ✠ Ἐν ΑΕΙΨΙΑΙ τῇ 113 Σεπτεμβρίου 1882 ✠ Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χεῖρόν.
Φράγκ. 40.
Μάρκ. 82.
Ροδόλ. 16. Ἀρ. 33.

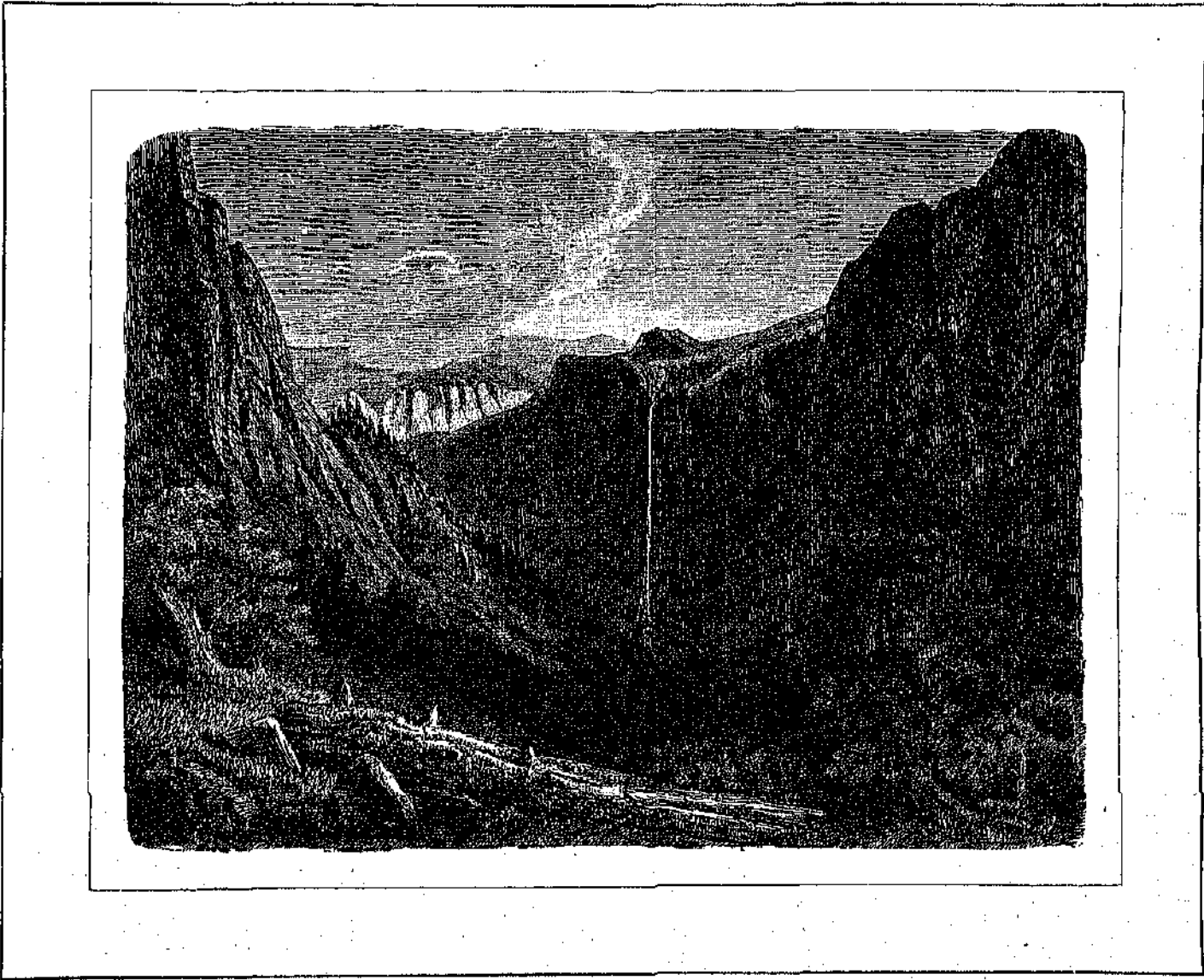
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ὁ καταστροφή της Σκυός. — Ποικίλαι εἰδήσεις ἐξ Ὀλλανδίας. — Ἡ Νυμέγη (τέλος).
— Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός (συνέχεια). — Ἡ Μοναρχία. — Ἀγγλικά στρατεύματα
ἐν Κύπρῳ. — Ἡ ὡσεὶ ἀκατάστατος. — Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος. — Κολάσεις
ἄσφα γ'. — Ὁ τελευταῖος τῶν Σαβέλων (συνέχεια). — Ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἀράβων.
— Ἡ λατινὴ ἐν Κίρῳ. — Θόρα ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ (συνέχεια). — Πολιτικὴ ἐπι-

θεώρησις. — Οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις. — Διόρθωσις. — Γεωγραφικὸὶ δῶται τοῦ Ἑσπέριου.
— Λύσεις.

EIKONEE.

Ἡ Σελῆ. — Ἡ ἀγορὰ τῆς Νυμέγης. — Ἡ Μοναρχία. — Ἀγγλικά στρατεύματα
ἐν Κύπρῳ. — Ἡ ὡσεὶ ἀκατάστατος. — Τὰ ναυτικὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ Τόρα,
αἱ Σπείται, ἡ Κόπος καὶ ἡ Ῥόδος). — Καταστροφὴ Σαρακίνα.

Η ΣΤΤΕ.

Ἀλέξιος.
Ἡ ἀναγκαία θὰ δοθῇ διαταγή,
Κ' οἱ ὅροι τῆς συνθήκης θὰ ἐκτελεσθῶν.
Τὸν Βασμάνον χαίρετ' ὁ βασιλεὺς.
(Ὁ Ταγματὴς προσκυνεῖ καὶ ἀπερχομένη.)

Εἰρήνη.
Τοὺς λόγους ἤκουσε τοὺς ἀπειλητικούς;
Τὰ νύχθ' ἐλέπας συμφορὰν ἀγγέλλοντα;
Ὁ! γείτονας τοιούτους ἀπομάκρυνον,
Καὶ τοὺς τοιούτους φίλους, βασιλεῦ, φοβοῦ
Τῶν χειροτέρων σου ἐχθρῶν πλειότερον!

Ἀλέξιος (μετὰ μικρὸν παύσιν).
Ναί, ναί, Εἰρήνη! ἴσως ἔχεις δίκαιον.
Νῦν ἀπαίτεται λήψις μέτρων αὐστηρῶν. —
Τὸ ἡγεμόνος φοβὶ δὲν εἶναι ἡλεούτης.
Ὁ θεός, ὦν τοιαῦτα καταδύρουσι
ἱθρυόεντες, τηλεπνοῦσι δὲ περισπασμοί!

(Τέλος τῆς β' πράξεως.)

(Ἐκτετατοὶ συνέχεται.)

Η ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνας,
ὅρα σελ. 133.)

Κλῆδος φιλολογίας,
ὅστις εἰσέτι παρ' ἡμῶν
ἀρκεσύντως δὲν καλλιερ-
γεῖται, εἶναι ἡ ἱστορία.
Καὶ ἴσως μὲν ἡρόντο
ν' ἀνταίχῃ τις ἐνταῦθα
εἴη τὴν γενικὴν τῆς
Ἑλλάδος ἱστορίαν, τὴν
τόσον ἐνδιαφέροντα καὶ
τόσον ἐδιδόκη, οἱ πλεῖ-
στοι τῶν Ἑλλήνων εἴτε
ἐκ τοῦ σχολείου εἴτε
καὶ ἐξ ἀναγνώσεως ἑ-
μαυθὸν οὐχ ἥττον ὅμως
ὠπάρει ὑποδοχάσεις τις
τῆς ἱστορίας, περὶ τὴν
ὅποιαν ὀλίγοι εἰσέτι τῶν
λογίων ἡμῶν ἡσχολή-
θουσι, καὶ ἡ ὑποδοχά-
σεις αὐτῇ εἶναι αἱ ἱστο-
ρικαὶ μονογραφίαι.
Μόνον ἐκ τῶν καλῶν
μονογραφιῶν δύναται νὰ
συμπληρωθῇ καλῇ γα-
μικῇ ἱστορίᾳ, διότι ἐν αὐταῖς εὐρίσκει ὁ ἱστορικός
τὰς ἀναγκαίους αὐτῆς πηγὰς, ἐν αὐταῖς εὐρίσκει
τὴν οἰκονομικὴν βίαν, δι' ἧς εὐκόλως δύναται
ν' ἀνεγείρῃ τὸ μέγα αὐτοῦ οἰκοδόμημα. Κατὰ
τοὺς τελευταίους τοὺς χρόνους ἤρξαντο ἐκ-
διδόμεναι ἐν Ἑλλάδι μονογραφίαι τινες, σπου-
δαῖον προσφέρουσαι εἰς τὴν ἱστορίαν πλουτισμῶν.
Ταυτὴν μονογραφίαν εὗρομεν καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ
ἐκπαιδευτοῦ νέου κυρίου Κ. Ν. Παπαμιχαλο-
πούλου πρό τινος ἐκδοθείσαν ἱστορικὴν μελέτην
"Περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ἀλώσεως τῆς Μο-
νεμβασίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῇ 1821". Ἡ
Μονογραφία εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα τοῦ συγγραφέως
πατρὶς, πρὸς τὴν ὁποῖαν τρέφει τὴν ἑαυτοῦ
ἐκείνην συμπάθειαν καὶ ἀγάπην, ἣν αἰσθάνεται
πᾶς ὄντως φιλόπατρις ἀνὴρ. Διὰ καὶ ἡ διατριβὴ
ἐστὶ γεγραμμένη μετὰ τοῦ ἀκραίφους ἐνθουσι-
ασμοῦ καὶ τοῦ ἀγνοῦ αἰσθηματος τοῦ χαρακτη-
ριζόντος τὸν πατριωτὴν συγγραφέα. Δυσωμέα
εἶναι ὁ γὰρ δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ δημοσιεύ-
σωμεν πολλὰς ἐξ αὐτῆς σελίδας, οὐχ ἥττον ὅμως
λίαν εὐχαρίστως παραθέτομεν ἐνταῦθα εἰς κλει-
στέραν τῆς εἰκόνης ἡμῶν διασφαιρὶν περικυτῇ
τινα ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς, ἥτις καὶ ἡμῖς εἶναι

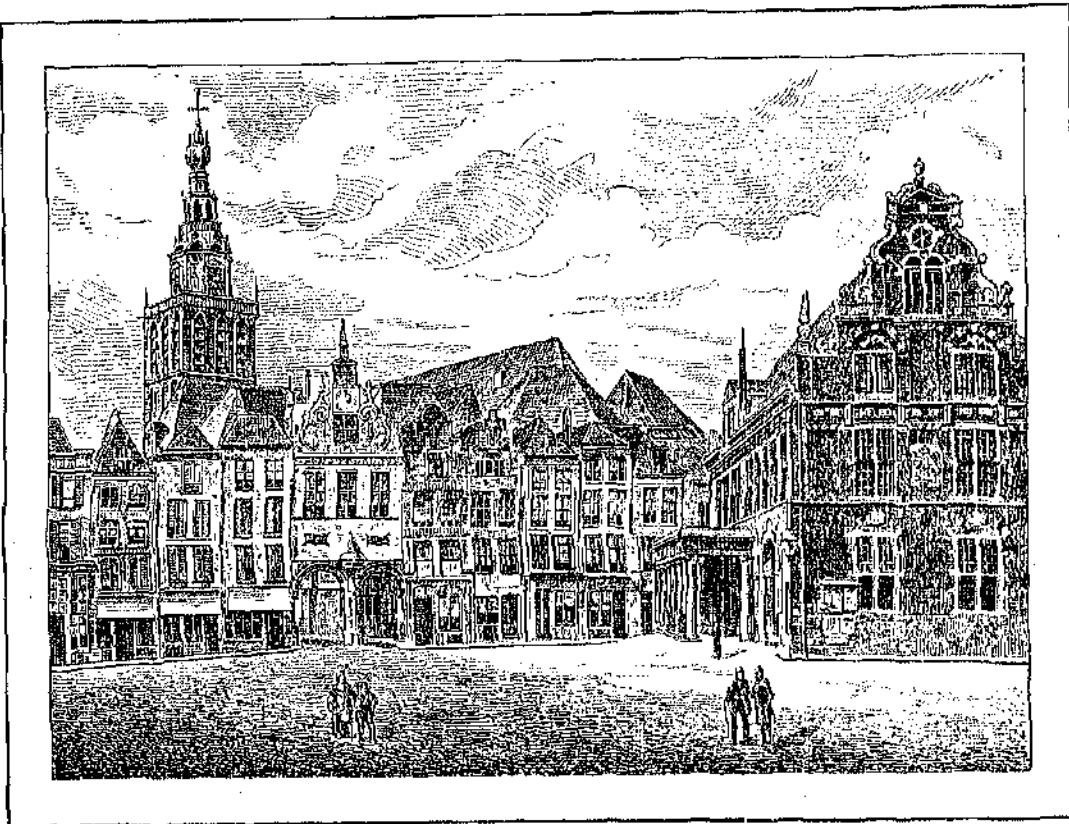
σπουδαῖα εἰς ἄκρον, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ἀνα-
γνώστης εὐχερῶς δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν
περὶ τῆς ὅλης συγγραφῆς. Εὐχόμεθα ἐκ καρ-
δίας ὁ νέος συγγραφεὺς νὰ ἐμμενῇ εἰς τὴν κα-
λὴν ταύτην ὁδὸν καὶ νὰ πλουτίσῃ καὶ εἰς τὸ
μέλλον τὴν πτωχὴν ἡμῶν ἱστορικὴν φιλολογίαν
διὰ ἔργων τοιούτων, τὰ ὁποῖα διὰ τοὺς ἄνω
ἐκτελέντας λόγους μένουν πολὺν τιμὰν ταπεινῶν,
ἐν οἷς οἱ μέλλοντες ἱστορικοὶ θέλουσι ἀρκεσθῆναι
τὴν ὁλὴν αὐτῶν.

Ἡ ἐπαρχία Λιμνήρα, οὕτως ἔρχεται ἡ εἰσα-
γωγὴ, λέγεται μία τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὸν νομὸν
τῆς Λακωνίας ἐπαρχιῶν. Ὁρίζεται πρὸς ἀνα-
τολάς μὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ ὀριζήτου
κόλπου· πρὸς μεσημέριον δὲ καὶ διαμέσῳ ὑπὸ
τῆς θαλάσσης τοῦ λακωνικοῦ κόλπου καὶ πρὸς
βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐρώτα καὶ τοῦ ὄρους
Πάρωνος, ἡ, καλλίον εἴπειν, ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ
Εὐρώτα μέχρι τοῦ Μαλέα. Τὰ τρία τέταρτα
τῆς περιφερείας αὐτῆς ὁρίζονται ὑπὸ τῶν ῥη-
μασίων θαλασσῶν, αἵτινες σχηματίζουσι, κατὰ τὸ

χρόνον μακρὸν τὸ μέρος τοῦτο κατέστη ἔρημον,
πᾶν δὲ τὸ ἐπ' αὐτοῦ κατεστράφη, διότι κατε-
κρήνη τὸ πρὸς μεσημέριον αὐτοῦ καίμενον εἰς
ἀπύσταν τειχεσφῶν μιλλῶν φρούριον τῆς Μο-
νεμβασίας, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ὀνομαζόμενον πρὸς
δυστασίην ἀπὸ τῆς νέας ταύτης πόλεως Παλαιά
Μονομβασία, οὐχὶ ὀρθῶς, διότι ἡ ἐκείνη ἀρχαία
πόλις ὀνομάζετο Ἐπίδαυρος Λιμνήρα, οὐδὲ ἦτο
δυνατὸν νὰ ὀνομάζηται Μονομβασία.

Ἡ ἐπαρχία ὀνομάζετο παρὰ τοῖς ἀρχαῖοι
Λακωνική ἢ μέρος τῆς Λακωνικῆς. Ἐπίδαυρος
δὲ Λιμνήρα ἐλέγετο μόνον ἡ πόλις ἐκείνη. Εἰ-
ρήσθω ἐν παρόδῳ εἶναι ἡ ἐπαρχία αὕτη, κα-
τοιχομένη ὑπὸ 20 χιλιάδων ψυχῶν καὶ πλῆον,
περικυτῇ πάντε δῆμοις: Μονομβασίας, Παιῶν,
Ἰασηνῶν, Ἐλίου καὶ Νάρακος.

Τὸ ὄνομα τῆς Μονομβασίας ἐξηγεῖ τὴν φύσιν
τοῦ τόπου· συντίθεται ἐκ δύο λέξεων· μόνῃ
ἐμβασία = μία εἰσοδος, διότι ἡ πόλις εἶναι
ἐκτεμένη ἐπὶ μικρᾷ νήσῳ, ἥτις ἀπέχει τῆς
ἡρᾶς περὶ τὰ τετρακόσια μέτρα καὶ συνδέεται

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΝΤΕΜΠΗΣ.

μῆλλον ἢ ἦτον, ὅμοιος καὶ λιμένας ἀσφαλεῖς.
Τὸ ὄνομα Ἐπίδαυρος Λιμνήρα ἔλαβεν ἔκ
τινος μικροῦ μέρους αὐτῆς διὰ τοιαύτην αἰτίαν.
Οἱ ἐν Ἀργολίδι Ἐπίδαυροι ἐπαμφαν ἀποικίαν
πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, καίμενον κατὰ τὸν Ἀργο-
λικὸν κόλπον, παρὰ τὸν Μαλέαν, καὶ ἔχον καλὸν
καὶ ἀσφαλὲς ἐκ φύσεως λιμὲνα, ἐξ οὗ οἱ ἀποικοί,
ὡς λέγει ὁ Στράβων, ἐπλάσαν τὸ ὄνομα Λι-
μνήρα (ἐκ τοῦ λιμῆν) ὡς ἐν Λιμνηρᾷ. Στέ-
φανος ὅμως ὁ Βυζάντιος ἀναφέρει ὅτι Λει-
μήρηγ ἢ Λειμνηρᾶν καλοῦσιν τινες παρὰ τὸ
λειμῆνας ἔχειν. Ὁρθότερον φαίνεται τὸ πρῶτον,
καθὼς ὅλλως τε καὶ παρὰ τοῖς μνημονεύουσιν
τοῦ ὀνόματος αὐτῆς συγγραφεῖσι Λιμνήρα ἀπα-
νοῦται. Εἰαὶ δὲ καὶ οἱ παράγοντες τὸ ὄνομα
Λιμνήρα ἀπὸ τοῦ λιμῆος, διὰ τὸ ἔγονον καὶ παι-
νιλέον τῆς χώρας. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα
προσέντες οἱ ἀποικοί καὶ τὸ τῆς μητροπόλεως
αὐτῶν ἀπέτελλαν τὸ Ἐπίδαυρος Λιμνήρα.
Ἡ πόλις αὕτη, ἀναφέρει ὁ Πασανίας (ἐν Λα-
κωνικοῖς Γ', 4, 5) ἦτο ἐν τῶν Ἐλευθερολακόνων
πολισμάτων, εὐάζετο δ' ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς
τοῦ ὁ ὠρεῖται νῆος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὃν ἔκτισαν
οἱ ἀποικοί, καὶ τινα ἔλλα περιέρχοντο. Ἡδὲ ἀπὸ

τὴν περιφέρειαν εἰς αὐτὴν καὶ ἀπέρχοντο· μό-
νον δὲ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν, καθ' ἣν
ἀπὸ τοῦ θράχους μέχρι τῆς θαλάσσης ὑπάρχει
ἡ μεγαλειτέρα ἀπόστασις καὶ ἔπου μετὰ ταῦτα
ἐκτίσθη ἡ πόλις, τὸ ὅλον ἐλαττωθεῖ πῶς καὶ
ἐκείθεν προσήνεται ἀνάσσεις εἰς τὴν ἀπὸρροίαν
δι' ὁδοῦ ἐλευκόδου. Τοιαύτη ἦτο ἡ φυσικὴ καὶ
ἀγρία πρόσοψις τῆς Μονομβασίας πρὶν ἢ γείνη
Μονομβασία, πρόσφορος φοβερά καὶ τρομακτικὴ
καὶ ἱκανὴ ν' ἀπωθήσῃ μακρὰν πάντα οἰονόγησιν
οἰκιστῇ. Καὶ ἐν τοῖς αἰσὶν ἡ δόξα, καὶ μόνῃ ἢ
δόξᾳ ἐπεσκέψθη αὐτὴν καὶ ἔμεινε μετ' αὐτῆς
μέχρις ἐσχάτων!

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὅρα σελ. 136.)

Τὸ χειμερινὸν στρατοπέδον τοῦ ἐν Κύπρῳ
ἐδιδόσαντο ἀγγλικὸν στρατοῦ, οὗ τὴν εἰκόνα δη-
μοσιεύομεν, καίτοι παρὰ τὸ χωρὶον Πάλεμπίδα
ἐπὶ ταρπνῶν λοφίσκου τρία μίλια ἀπὸ τῆς πόλεως

Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεγνώρισα τινὰς αὐτῶν, προσέειπε:
Πλειότερον καὶ τὴν σκίαν ἐκείνου εἶδον, ὅστις
εἰς τὴν μεγάλην ἀγῶνιν προσέειπε ἐκ δεξιῶν.

Ἀρᾶςως κατενόησα καὶ καταείσθην ὅτι
Ἐκείνος ἦν ὁ δμῖλος τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων,
ὅς ἐπεχόρευε τὸ θεὸς καὶ οἱ πολεμικοὶ του.

Οἱ δὲ οἱ οὐδὲ ποτε θύσαντες ἐκείνου,
Ἦσαν γοῦνοι ἢ ἀέτρωνον αὐτοὺς νοημοῖς δέξαν
Αἱ σφῆκες καὶ οἱ κύνες, ὃν ἔδρυν ὁ τόπος.

Τὰς παρειὰς ὑπὸ αὐτῶν τὸ αἷμα, ὅπου
ἔν τοῖς ποσὶ των σὺμμιχτων θαυροῖς καταρρέον
ὑπὸ σκωληκῶν δολορῶν ἐκεῖ ἀπερροφᾶτο.

Καὶ ὅτε παρετήρησα εἰσέτι πέραν εἶδον
Παρὰ τὴν δόχην ποταμοῦ μεγάλου οὐκὼν πλήθος.
"Διὸ, διδάσκαλε, τανὺν ἐπὶ τῆς δόχης
ἔκαστος πρὸς με."

"Νὰ μάθω τίνας δρᾶ γε αὐτοὶ καὶ τίς ἀνάγκη
Ἄν διαδῶσι τοὺς ὄψεις με τῶν προποδίων,
Ὡς διὰ μέσου τῶν ὠχρῶν ἀκτίνων διακρίνω."

Κ' ἐκείνος πρὸς με, "Ἀπαντα θὰ μάθης τοῦτα εἶναι
"Τὸ εἶναι ἐπιστήσαντες ἡμῶν ἐπὶ τῆς δόχης
"Τὸ ὅσον τοῦ Ἀχέρωντος, ἔπου πολλὸς ὁ γένος."

Τὰ δμῖματά μου ἐξ αἰδοῦς ἔκλινον τότε κἀνω
Κ' ἐκ φόβου μὴ ὁ λόγος μου θαρρὺς αὐτῇ ἐφάνη
Μέχρι τοῦ μαύρου ποταμοῦ ἀπέσπον νὰ λαλῶμαι.

Ἰδοὺ δὲ τότε πρὸς ἡμᾶς ἐντὸς προβαίνει πλοῖον
Λευκόχρουν γένον ἔνεκα τῆς ἡλικίας, ὅστις
Ἐκράυαζεν. "Ὅσαί βρῖν, ψυχὰι διαφθαμέναι!

"Τὸν οὐρανὸν νὰ ἴδῃτε ποτὲ μὴ προσδοκᾶτε.
"Εἰς τὴν ἐτέραν ἔρχομαι νὰ σὰς πορθέωμαι δόχην,
"Εἰς σκότος τὸ αἰώνιον, εἰς Ὀλύμπου καὶ εἰς ῥίγος."

"Καὶ τοῦ ἦτις ἐδρίσκουσι ἐγγὺς των, ψυχῇ ζωῶσα,
"Ὡς τὰχιστα ἀπόστηθι τῶν τελευτών των."
Ἄλλ' ὡς με εἶδον οὐδὲ μὴ ἐκείθεν ἐκχωροῦντα,

Ἄν' ἄλλης, εἶπε, οὐ δόδο, διὰ λιμένας ἄλλων,
"Ὅχι ἐντεῦθεν, ἀντικρυ θὰ ἔλθῃς νὰ παρῶσθαι.
"Ὁρᾶται ἀλαφρότερον νὰ σὲ κομίσῃ σκάφος"

Ὁ δ' ἀδελφὸς μου πρὸς αὐτόν, "Μὴ παροργίζου,
Χάρων."

"Ὅπως ἐπάνω θέλουσι ἐκεῖν' ὅστινες πράττουσι
"Ὅτι νὰ πρᾶξουν θέλουσι μὴ πλείονα ἐρῶτα."

Ἀκούσας ταῦτα ἀτρεμῆς τὰς γνάθους τὰς τριχόδεις
Ἀρᾶςως ἔσχεν ὁ πορθέων τοῦ πελιδίου τενάγους,
Ὁ κύνες ἐπὶ τῶν ποταμῶν τοὺς δολοφόνους φλογόδεις.

Ἄλλ' αὐτοῖς αὐτὸν ἀπάγωμαι καὶ κακῶν καὶ ἐκείνου
Ἠλλαῖαν χροῖμα, ἔτρουσαν ἐκ φρίκης τοὺς δδόντας
Ὡς ἤκουσαν τοῦ Χάρωνος τοὺς ἀμειλίχτους λόγους.

Κατεβλάσθησαν τὸν Θεὸν καὶ τοὺς γεννήτο-
ράς των.

Τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὸν τόπον καὶ τὸν
χρόνον.

Τὸ σπέρμα τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς γεννησεῖς των.

Κατόπιν ἐπροχώρησαν σφαρμακτικὰ θρηνοῦσι,
Συμμεμνημένοι ἅπανσι πρὸς τὴν ὁρμήν δόχην,
Ἐνθα θὰ ἔλθῃ πᾶς ὁ μὴ φοβόμενος τὸν Πλάστην.

Δαμνόναν με δολοφόνους τυροφλεγείς ὁ Χάρων
Μ' ἐν νεύμα ἐν τῇ σκάφῃ του συναγέλλει πᾶσας
Καὶ παῖα τὴν θαλίσσαν θραδέως με τὴν κόπην.

Καὶ ὅπως ἀλλεπάλληλα ἐν ὄρῃ φθινώπου
Τὰ φύλλα πέτουν μέχρις οὗ ὁ κλῆδος ἀποδίδῃ
Εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν τὸν σολισμὸν του
πάντα.

Ὁ Πάπας Σαλυστίνος ὁ Ε', ὅστις παρηγγίλῃ
μετὰ ὅκτι μῆνας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναθέσεως του.

Ὁμοίως καὶ τὸ μοχλῶν τοῦ πρωτοπλάστου
σπέρμα
Ἀπὸ τῆς ὕλης ῥίπτεται τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο
Διὰ σημείων ὡς περὶν εἰς κλῆρον περὶν ἄλλο.

Ὁμοίως διαπλέουσιν τὰ κύματα τὰ μαῦρα,
Καὶ πρὶν εἰσεῖν ἄντικρυ περιαιωθῶσι πᾶσαι
Εἰς ταύτην συσσωρεύεται τὴν δόχην πλῆθος ἄλλο.

"Τέκνον μου, τότε ὁ πρᾶς διδάσκαλος μοι εἶπεν,
"Ἐκ πάσης συναθροίσαντι ἐνταῦθα χώρας ὅσοι
"Ἐπάνω ἀπονήσκειον ἐν τῇ δόχῃ Κυρίου.

"Καὶ σπαθίδον νὰ ἐκτελεσθῇ τοῦ ποταμοῦ τὸ ρεῖθρον,
"Διὸ ἡ θεία τοὺς κενεῖ Δικαιοσύνη εἰς τρόπον
"Ὅστε εἰς πόδον τρέπεται ὁ φόβος των ὁ μέγας."

"Ἐντεῦθεν δὲν διέρχεται ποτὲ ψυχὴ δικαία.
"Διὸ ἐν τῇ δόχῃ τοῦ μαρτυρίου ὁ Χάρων
"Νὰ ἐνοήσῃς δύνασαι πᾶσι αὐτὸ σημαίνει."

Ὡς εἶπε ταῦτα, ἡ κοιλὴ ἡ γνωστὴ ἐκείνη
Ἐκείνη τὸν ἰσχυρῶς, ὅστε τοῦ τρέμου ἐπὶ
Ἡ μνήμη λυλαί εἶλον μου τὸ σῶμα με ἰδρωτῶ.

Ἡ γῆ ἡ θαρροῦσα ἀνέδωκεν ἄερα,
Καὶ τὸν αὐτὸν ἐξέλαμψε φῶς μέγα ἐρυθρόχρουν,
Ἐν τῇ στήνῃ ἐκλάσαν μου ἀπάσας τὰς αἰσθήσεις,

Καὶ ἔπειτα ὡς ὁνὴρ ποταμοῦ ὑπὸ τοῦ ἔκρου.

Π. Ματαράκης.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΣΑΒΕΛΛΩΝ.

Διήγημα ἱστορικόν.

(Συνέχεια. ὅρα προηγ. τεύχος.)

Τὴν ἐπιστολὴν λίαν πρῶτ' ὁ νέος Σαβέλλος
συνεδεόμενος ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του κατήλθεν
ἐπιπλοῖς ἀπὸ τῆς ἀλῆς τοῦ ἀρχαίου μεγάρου,
τὸ ὅποιον ἄλλοτε ἦτο τὸ ὕψιστον τοῦ Μαρκέλλου
καὶ διηρῶνθη πρὸς τοὺς κήπους, ἐν οἷς ἦτο ἡ
θουὰ αἱ ἀμυγδαλεῖς. Μετ' ὀλίγον ἀνέτειλε καὶ ὁ
ἥλιος καὶ ἐπώρτισε μετὰ τὸς γλυκεῖς αὐτοῦ πρῶντας
ἀκτίνες τὰ ὑψηλὰ τελεῖα τῶν λουτρῶν τοῦ Ἀν-
τωνίου, τὰ ὁποῖα διαγράφοντο ἐν τῇ καθαρᾷ
καὶ ἡμέρᾳ ἀντιστοίχῃ. Παρὰ τὴν πόλιν τοῦ
Ἀγίου Σαβαστιανοῦ ἐβλήθη οἱ φύλακες ὅπως
θαμνίσουν τὴν μεγαλοπρεπὴ συνοδείαν καὶ μετὰ
θαυμάσιος ὑποκλίσεως ἐξαίρετον τὸν νέον πρί-
γκη, ὅστις μετὰ βύρους ἡγεμονικοῦ ἀπῆντησεν
εἰς τὸν χαριτωμένον καὶ ἐξαγῶν ἐκ τοῦ θαλα-
σίου του γρῶσά τινα νομισματα τὰ ἐρρίψεν εἰς
τοὺς στρατιώτας.

— Ἀβθετα αὐτὰ, εἶπεν, ὡς ἀποδῶν τοῦ
χαριτωμένου σας — καὶ ὡς μικρὰν ἐνδομυρίν
μου, προσέειπε μετὰ συγκινήσεως.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ πρίγκητος ἀκούσαντες τοὺς
τελευταίους τοὺς λόγους ἐμειδίσαν, διότι
ἐθεώρουν τὴν συγκίνησιν τοῦ ἀγρίου Σαβέλλου
ὡς χλευασμὸν καὶ εἰρωνείαν.

Ἡ συνοδεία ἐπροχώρησε πρὸς τὰ ἔρημα
ἀκμὴν προδοῖα, ἐν οἷς ἔδω καὶ ἐκεῖ ἡχοδο-
μεῖτο οἰκία ἡ μέγαρον. Ἀφῆσαντες ἀριστερὰ
τὸ ἀμφιθέτρον τοῦ Καρακάλλα οἱ ἱππεῖς διήλθον
τὴν μακρὰν Ἀπείαν ὁδόν. Ἡ ὅρα τῶν μνη-
μάτων ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ δὲν ἠδχαρίστησεν τὸν
Σαβέλλον καὶ κατέστησεν αὐτὸν εἰς σκυθρωπώ-
τερον. Μόλις δὲ ὅρ' οὐ ἐφθασαν εἰς τὸν λό-
φον, ὅπου ἐπροσερᾶ ἔπνευεν ἡ πρῶτὴ αὐρα, καὶ
ὅταν μακρόθεν ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, ἤρξαντο
ἡ καρδία αὐτοῦ ἀνομιγμένη ὑπὸ τῆς καθαρᾶς ἀκτι-
νης τοῦ ἡλίου καὶ ἀντίστοιχ τῆς μαγευτικῆς
ἐκείνης θέας. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἀρᾶς ἐνόησαν
τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς διαθέσεως καὶ ἐπρο-

σπάθουν κατὰ δύναμιν νὰ τὴν ὑποβάλωσιν. Ἐν
ταυτῇ εἰς τὸν ἱππὸν ἀπέβλεπον ἐπὶ τῆς τρα-
χείας ὁδοῦ τὸ πέταλόν του, καὶ ὑπερέτης ἐστάλη
πρὸς τὴν ὁδὸν εἰς ἀνέμενον αὐτόν. Παρέρχον
νὰ μάθωσι τί συμβαίνει οἱ πλεῖστοι τῶν ἀκο-
λοῦθων ἐστάθησαν, ὥστε μετ' οὐ πολὺ ὁ Σα-
βέλλος ἐβρέθη μόνος μετ' ἑνὸς τῶν ὀπαδῶν του
εἰς ἀραιὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἄλλων.

Ὁ ὀπαδὸς του, ὅστις ἦτο εἰς τὴν εὐκρινῶς
ἀγαπώντων αὐτὸν ἐπροσέβη νὰ μάθῃ τὸ αἶτιον
τῆς κακῆς τὸν διαθέσεως, οὐχὶ ἐκ περιεργείας
ἀλλὰ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

— Ἐπειδὴ με πείσεις καὶ εἰμὲθα μόνον,
ἀπῆντησεν ὁ Σαβέλλος, ὅς σοι ἐκμυστηρεύω τὴν
ἀνομιαν μου. Ἡδὲ πρὶν ἢ ἀναχωρήσωμεν
ἦλθον καὶ μοι ἀνήγγειλον ὅτι ὁ ἱππὸς μου, ὁ
μέλας, ὃν ὑπερ πάντας ἄλλων ἀγαπᾶ, δεικνύει
ἐκτακτὸν ἀνησυχίαν καὶ ἐρεθισμόν, ὅτι λακτίσει
δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, δάκνει καὶ δὲν θέλει ν'
ἀνεχθῇ οὕτε ἐφίππιον οὕτε χαλινόν. Ἀμέσως
ἔδωκα διαταγὴν νὰ ἐτοιμάσωμεν ἄλλον ἱππὸν,
ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ
σταύλου, ἔδωκεν καὶ ἐκπέτα. Ἐπὶ παρουσίᾳ
τῶν ἀνθρώπων μου δὲν ἠθέλησε νὰ φανερώσῃ
τὴν ἐντύπωσιν, ἣν τὸ παραμυθί τοῦτο μοι ἐνε-
ποίησεν· ἀλλὰ κατόπιν ἡ θεία τῶν ἀρχαίων τει-
χὼν ἀνένεως τοὺς προληπτικούς φόβους μου,
καὶ δὲν ἤδυνάμην ν' ἀποσπάσω τὰ βλέμματά
μου ἀπὸ τῶν ἐρεπιδίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὡς
φαντάσματα μάς προσέβλεπον διερχομένους. Πλὴν,
φίλε μου, μὴ με προδώσῃς· ἰδοὺ ἐρχονται οἱ
ἄλλοι.

Μετὰ τὸ μικρὸν τοῦτο ἀπαυόδιον ἡ συνοδεία
ἐξηκολούθησεν τὸν ὁρμὸν καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἐφθασεν εἰς τὴν στενὴν κοιλάδα, τὴν ἀγροῦσαν
πρὸς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρείας. Ἡ μικρὰ φρουρὰ
καὶ ὁ ὀπαδὸ

μενον ἐκ στήθακος, μόσχου, κακουρά και ἄλλων ὀσμωτικῶν. Τὸ ῥῆον (μαθῆραρον) οἰδοῦναι οὐχὶ ὡς κυρίως φάρμακον, ἀλλὰ ὡς προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄλλων φαρμάκων.

Οἱ Κινεζοὶ ἱατροὶ δοξάζουσιν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα σύγκεται ἐκ τριῶν κυρίως ὁλῶν, αἵματος, ὕδατος καὶ πνεύματος. Τὸ σπουδαῖον τερὸν ὄργανον εἶναι κατ' αὐτοὺς τὸ ἥπαρ, ἐξ οὗ ἀπορρέουσι πᾶσαι αἱ τοῦ νοσὸς καὶ τῆς θελήσεως ἐνέργειαι. Ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὀρεθεύουσι διάφορα πνεύματα, ὧν τὴν ἀσφίν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἀντιθέτῳ τὸ ἥπαρ. Τὸν σπλῆνα θεωροῦσιν οἱ Κινεζοὶ ὡς ὄργανον τοῦ στομάχου, συνελθόντα ματ' αὐτοῦ εἰς τὴν πέψιν. Οἱ πνεύμονες εἶναι κατ' αὐτοὺς ὄργανα πάντων τῶν πνευμάτων τῶν μὴ κατοικοῦντων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· οὗχ ἥττον ὅμως ἐν αὐτῷ ἐξ αὐτῶν, ὡς ὁ ἔρω, τὸ μῖσος, ὁ φόβος, ἡ ἐκδίκασις, ἡ ἐρησιότητα ἔχουσι τὴν ὄδραν τῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· ἡ κυρία αὐτῶν ζωὴ εὐρύεται ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν ἐν τοῖς νεφροῖς.

Μεγάλῃ εἶναι ἐν Κίνῃ, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐπιστήμονος καὶ ἐμπειρικοῦ ἱατροῦ· μόνον ὁ ἐπιστήμων ἱατρὸς ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὁ εἰς τὴν συντήριαν τῶν ἱατρῶν ἀνθρώπων ἐξετάζει ἐπιστημονικῶς τὸν νοσούντα, παρατηρεῖ τὴν ῥησιμότητα τοῦ ἀποδοῦναι τὴν ἀνάγκην του, ἐξετάζει τὸν σφυγμὸν του, καὶ ἀποκρίνεται αὐτῷ πολλὰκις τῆς ἡμέρας, πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς περὶ τοῦ αἵματος τοῦ νοσήματος. Ἡ ἐξέτασις τοῦ σφυγμοῦ κατέχει ἐν τῇ ἐπιστάσει τοῦ ἐπιστήμονος ἱατροῦ τὴν πρώτην θέσιν· στηρίζεται δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῆς θεωρίας ὅτι ὁ σφυγμὸς εἶναι εἰδωρὸν περὶ τῆς κατωστάσεως τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος. Δώδεκα εἰσὶν αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ὁ σφυγμὸς ἐκτελεῖ τὸ ἔργον του τοῦτο τοῦ κήρυκος. Οἱ κυριώτεροι σφυγμοὶ εἶναι ὁ τῆς χειρὸς (θέσις ἀνθρωπίνη), ὁ τοῦ ποδὸς (θέσις ῥηϊνή), καὶ ὁ τοῦ πρηγῆλου (θέσις οὐρανία). Ἡ ἀνθρωπίνη θέσις εἶναι καὶ ἐξετάζεται διὰ τριῶν δεικτύλων, τοῦ δακτύλου τοῦ μεσαίου καὶ τοῦ παραμέσου· ὅτι ὁ ἱατρὸς αἰσθάνεται διὰ τοῦ δεικτύλου προερχεῖται ἐκ τοῦ ἥπατος, ὅτι διὰ τοῦ μεσαίου ἐκ τοῦ σπληνός, καὶ ὅτι διὰ τοῦ παραμέσου ἐκ τῆς καρδίας. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ διάγνσις τοῦ νοσήματος γίνεται διὰ τοῦ δακτύλου καὶ συνήθως παραδέχονται οἱ ἱατροὶ νόσημα ἱππικὸν καὶ τοῦτο προσπαθοῦν νὰ θεραπεύσωσιν. Εἰς ἡμᾶς μὲν μία τοιαύτη τοῦ σφυγμοῦ ἐξέτασις φαίνεται γελοία, διὰ τὸν Κινεζὸν ὅμως ἱατρὸν ἀποτελεῖ αὐτὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιστήμης του· εἰς αὐτὴν δίδει ὅλην τὴν προσοχὴν του, εἰς τοῦτο γυμνάζεται κυρίως πρὶν γείνη ἱατρὸς. Μὴ νομίσῃ τις ὅμως διὰ τοῦτο ὅτι ἐν Κίνῃ ἡ ἱατρικὴ μανθάνεται εὐκόλως· καὶ ἐκεῖ ἀπαιτοῦνται ἔτη πολλὰ θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν σπουδῶν, ἃν καὶ οὐδὲ λόγος γίνεσθαι περὶ τοῦ μαθήματος τῆς ἀνατομίας, τῆς φυσιολογίας καὶ τῆς χημείας. Ἀρκούντος πλουσία εἶναι ἐν Κίνῃ ἡ ἱατρικὴ φιλοσοφία, περιέχουσα 276 ἱατρικὰ συγγράμματα, τὰ ὅποια οἱ ἱατροὶ ἀπειλοῦσι νὰ ἀναγνώσωσι καὶ νὰ μελετήσωσιν. Αἱ σπουδαὶ αὗται δὲν γίνονται ἐν πανεπιστημίοις ἢ ἱδικαῖς ἱατρικαῖς σχολαῖς, ἀλλ' ὁ νέος ὁ ὅλων νὰ γείνη ἱατρὸς εἰσέρχεται ὡς μαθητευόμενος παρὰ τινι τῶν ἐξουκούντων ἱατρῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρειαν τοῦ ὁποῖου διδάσκαται τὴν πρᾶξιν· τὴν θεωρίαν σπουδάζει μόνος ἐν ὡραῖς σχολῆς. Ὑποχρεοῦται δὲ ἀπαρεγκλίτως νὰ ἀνακολούθῃ τὰ ἐν τοῖς συγγράμμασι παραγγέλλομενα, καὶ δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ χωρέτῃ νέαν ὁδὸν ἢ νὰ μεταχειρίζεται νέαν τινα μέθοδον· ἄλλως στερεῖται τῆς ἐλευθερίας του. Διότι ὅταν ἐν τῷ κινεζικῷ ποικίλῃ κώδικι ὀρίξῃ, ὅτι ἱατρὸς παραγγέλλας φάρμακον παρὰ τοῦ κανόνος τῆς ἱατρικῆς καὶ ὡς ἐκ τοῦτου ἐπενεργῶν

τὸν θάνατον τοῦ πάσχοντος καταγγέλλεται ἐπὶ ἀναιρέσει καὶ ἀπέλθῃ τοῦ λοιποῦ τοῦ δικαίωμα τοῦ ἐξεσπεῖν τὴν ἐπιστήμην του. Ἡ κινεζικὴ κυβερνήσις μὲ ἄλλους λόγους φροντίζει περὶ τῶν ἱατρῶν μόνον ἀφ' οὗ φανῶναι ἔνοχοι, προκαλέσαντες τὸν θάνατον τοῦ πάσχοντος. Ὁ ἱατρὸς ἐν Κίνῃ εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλεται ἐξέτασιν καὶ δύνανται νὰ ἐξεσπῇ τὸ ἀπαγγελλῶν του ὅπου θέλει, ἀλλὰ τὸ αὐστηρόν ἐκεῖνο ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιμαρτυρεῖται κατ' ὅλον τὸν βίον του ὡς θαυμάσιον ἐξέσις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐπ' ὅσον ἱσχύει ὁ νόμος οὗτος καὶ ἡ διάταξις ἡ αὐστηρὸς πᾶσαν αὐτοψίαν ἀπαγορεύουσα, δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχῃ λόγος περὶ προόδου τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἱατρὸς ΚΕΒΒΙ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰργάσθη ἐν τῇ νοσοκομείῳ τῆς Καντῶνος γράφει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· "Περὶ γειουργίας ἐν Κίνῃ οὐδὲ λόγος δύνανται νὰ γείνη. Ἐξαιρέσει ἐκδορίων τινων ἐπὶ ἐξωτερικῶν παθημάτων ἢ περιθεσμάτων τινων ἐπὶ τῇ θηλάσει θραχίνος ἢ ποδὸς οἱ Κινεζοὶ οὐδὲ γνωρίζουσι τὸν κλάδον τούτον τῆς ἱατρικῆς, μὴ ἔχοντες ἰδέαν ἀκριθεῖς περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ περὶ τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων αὐτοῦ μελῶν. Καὶ ὅμως μεταχειρίζονται περισσότερα φάρμακα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἐξῆν τοῦ κόσμου. Ἡ πρᾶξις αὐτῶν εἶναι ὅλως ἐμπειρικὴ καὶ μόνον ἡ πείρα τοὺς διδάσκει τινὰ τὰ ὅποια ἀποβαίνει λυσιστελῇ. Ὁσὺν π. χ. πολλὰκις τύπτουσι καὶ τρίβουσιν δυνατὰ τὸν ἀσθενῆ ἐπιφέροντες οὕτω τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος· ἄλλοτε προκαλοῦσιν ὄρθρον ἰδρώτα ἢ ποτοῦσι χρῆσιν ὁρμαστηρίων ἐμετικῶν. Καλῶς γνωρίζουσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁπίου, τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται ματ' ἀξιοπαινοῦ ἐπιτηδεύοντες· πρὸς τοῦτοις δὲν εἶναι διόλου φειδωλοὶ ὡς πρὸς τὰ καθάρσια· ἐν τέλει δὲ παρατηροῦνται ὅτι ὡς πρὸς τὰ παραγγέλλομενα τῆς διαίτης εἶναι ἀσθητότατοι, ὀρίζοντες καὶ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς καὶ τὴν ποσότητα καὶ τὸς ὥρας, κατ' ὅς δὲν νὰ λαμβάνηται αὐτὴ παρὰ τοῦ νοσούντος."

Ἐπὶ τῶν Κινεζικῶν ἱατρικῶν συγγραμμάτων εἰς ἐκείνην τὴν θεωρίαν τῆς λύσεως· ἀλλὰ τὴν θεωρίαν ταύτην τηροῦσι μυστικῶς, καὶ τὴν μόνην διαταγὴν ἣν δίδουσιν εἰς τοὺς περὶ τὸν ἐκ λύσεως πάσχοντα εἶναι νὰ μὴ τῷ ἐπιτεκινῶσιν κατ' οὐδέναν τρόπον θαυμαστικὸν ἢ λινὸν ὕψωμα ἢ καὶ κλωστήν, ὅπως, λέγουσι, μὴ μεταμῶνῃ ἡ ἐνέργεια τῶν φαρμάκων.

Ἐν τινι τῶν κινεζικῶν ἱατρικῶν συγγραμμάτων εὐρίσκομεν τὸ ἑξῆς παράγγελμα· "Ὅταν ἄνθρωπος καταλαμβάνηται ὑπὸ αἰφνιδίου τινος νοσήματος καὶ πίπτει κατὰ γῆς, δίδε αὐτῷ ἀμέσως τρία καταπύματα, περιέχοντα τὰ ἑξῆς εἶδη· 1/2 οὔγγις λιθαντῶν καὶ σιμῶν, 1/2 οὔγγις χολῆν κυνὸς ἀπεξηραμένην ἐν τῇ ἡλίῳ καὶ χολῆν κυπρίνου ἀπεξηραμένην ἐν τῇ σκιᾷ, 1/2 οὔγγις ἀμμονιακὸν ἑλῆς τῆς Θεβέτης, 1/2 οὔγγις σέλιον βατράχου, 1/2 μόσχον, 49 μοσχοκάρφια, 1/2 οὔγγ. κηρήθραν, 1/2 μέλινα χρυσόλιθον, 1/2 Κίλγ-φούν καὶ Χούγκ-δούγκ (οὗτο εἶδη λίθων) εἰς κύνιν, 1/2 οὔγγ. ὑδράργυρον εἰς κύνιν. Τὰ καταπύματα ταῦτα ἔχουσι τὸ μέγεθος καμάου· τὰ παιδία λαμβάνουσιν ἐν μόνον, οἱ μεγάλοι τρία καὶ ἐν μεγάλῃ ἀνάγκῃ πάντα. Ἐάν ἐπέλθῃ βίγος πυρετοῦ προσθέσεις εἰς τὰ καταπύματα ὕδωρ σκορδόου, ἐάν δὲ πυρετὸς καθαρὸν ὕδωρ φρεάτινον.

Εἰς παραλοῖαν μαρτυρίαν τοῦ σώματος δίδεται ἡ ἐξῆς συνταγή, ἐξ ἧς κατασκευάζεται ὁποῖα ἀποδίδεται δόνησις εἰς ἐκαστον τῶν μεταχειριζομένων φαρμάκων, τὰ ὅποια ὅλα ὁμοῦ καταπλεμμοῖσιν ἀποτελεσματικῶς τὸ νόσημα· Κίνας ἐρυθρῆς 1/2 οὔγγ. πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δυνάμεων, Χά-σὲ (ἀγρίου χόρτου) 1/2 οὔγγ. πρὸς ἐλάφρυνσιν

τῶν νεφρῶν, Ἴ-ν-χάγκ (πικροῦ φυτοῦ) 1/2 οὔγγ. πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ χρωματισμοῦ τοῦ δέρματος καὶ ἀποδιώξιν τοῦ κακοῦ ἀέρος ἀπὸ τῶν μυῶν τοῦ ἀσθενούς, φέρου σπυριτωῦ 1/2 οὔγγ. πρὸς ἀποδιώξιν τοῦ κακοῦ ἀέρος ἀπὸ τῶν ποδῶν, 1/2 γκαού-τσάι (ρίλης λαπτῆς καὶ μακρᾶς). Ἡ ῥίξα αὐτῆς χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ διδῇ εἰς τὰ ἄκρα τοῦ σώματος τὰ συστατικά ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἀπαναφέρουσι τὴν θερμότητα.

Συνήθεια ἐπικρατεῖ ἐν Κίνῃ νὰ προσκαλοῦνται πάντοτε δύο ἢ καὶ πλείονες ἱατροὶ ταυτοχρόνως, ὧν ὁ μὲν θεραπεύει τὸ ἐσωτερικὸν νόσημα, ὁ δὲ τὸ ἐξωτερικόν. Εἰδικὸς τρόπος θεραπείας ἐν Κίνῃ εἶναι ἡ παρακέντησις, ἐφαρμοζομένη πρὸ ἀνιμνηστικῶν χρόνων καὶ ἐκτελουμένη μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατὰ διαγεγραμμένους κανόνας. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα διαιρεῖται εἰς βε τμήματα, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ἰδιαίτερα πνεύματα ἐξασκοῦσι τὴν ἐπιρροὴν τῶν περιστεφεμένων ἐντὸς ὁρίσμένου κύκλου. Διὰ καὶ ὑπάρχουσι διάφοροι θέσεις διὰ τὴν παρακέντησιν, ἥτις δέον νὰ γείνηται ἀναλόγως τῆς ἀσθενείας. Ὅρισθεῖσιν τῶν θέσεων προβαίνει ὁ ἱατρὸς εἰς τὴν παρακέντησιν χαράττων διάφορα σχήματα. Εἰς νόσους βαρείας ἡ βελὼν διὰ τὴν παρακέντησιν θερμαίνεται εἴτε πρὸς τῆς ἐγγειρίσεως εἴτε ἐν καιρῷ αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ἐφαρμόζεται μικρὸν κηρίον ἐπὶ τῆς βελὼν τὸ ὅποιον ἀνάπτεται καὶ μεταδίδει τὴν θερμότητα εἰς τὴν βελὼν· ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐγγειρία αὕτη διαρκεῖ ἀρκάτω καιρὸν καὶ εἶναι λίαν ἐπιδόνησις διὰ τὸν ὑπὸ τὸν αὐτὴν κατ' ὅσον μάλιστα οἱ ἱατροὶ θαυμάσια εἰς τὸ σῶμα ἐμπηγνύουσι τὰς βελὼνας. Τὸ ἱατρικὸν παράγγελμα λέγει, ὅτι ὅταν πρὸς τὴν νὰ κάμῃ ἡ παρακέντησις τὴν ἐνέργειαν τῆς πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σώματος ἡ βελὼν δέον νὰ ἐμπηγνύται ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἐμβόλι, ὅταν δὲ πρὸς τὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἐξόλι. Ἐάν δὲ συμβῇ νὰ γείνη ἐσφαλμένη τις παρακέντησις δέον ἀμέσως νὰ γείνη ἄλλη πρὸς μεταίωσιν τῆς πρώτης. Πάνοι εἰς τὸ ὑπὸ τὸν μέρος τῆς κεφαλῆς προσερχόμενοι ἐκ πείσεως θεραπεύονται διὰ παρακέντησεων εἰς τὸν τράχηλον· ἐξὲς σκληρὸς καὶ ἐπίπνοος θεραπεύεται διὰ παρακέντησεων εἰς τὸ ὑπὸ τὸν μέρος τῶν θραχιῶν· ἐάν δὲ ἡ παρακέντησις δὲν φέρῃ ἀποτέλεσμα τότε γίνεται εἰς τὰ ἄκρα τῶν δύο μικρῶν δακτύλων τῶν χειρῶν.

Ἐτέρα θεραπεία, ὑποτάσσουσα τὴν παρακέντησιν, εἶναι ἡ καὶ αὐτὴ ἀνέκων ἀμάραντος ἐπὶ ἐκείνῳ τῶν μερῶν τοῦ σώματος, ἐν οἷς ὑπάρχουσι τὰ συμπτώματα τῆς νόσου. Τῆς καύσεως χρῆσις γίνεται πρὸ πάντων ἐπὶ μικρῶν παιδίων. Κατὰ τῶν βεσματισμῶν συνήθως μεταχειρίζονται καθύμνον φλοῖων τινων ἐπὶ τῆς γυμνῆς ῥάχους.

Ὅσακις ὅμως εἶναι αἱ θεραπείαι αὗται ἀποβαίνουσι μάταιαι, οἱ ἀσθενεῖς μεταβαίνουν εἰς τοὺς ναοὺς, ὅπως ἐκεῖ ἀποδιώξωσι τὸ νόσημα διὰ ἐξορκισμῶν καὶ προσευχῶν. Τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ φαίνεται ἥμῖν παράδοτον, ἀφ' οὗ οὐ μόνον οἱ ἀγῶνται καὶ οἱ ἐμπειρικοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ σοφολογικοὶ καὶ ἐπιστήμονες ἱατροὶ ἐν Κίνῃ ἔχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι τὰ νοσήματα προσέρχονται ἐκ τῆς ἐπιρροῆς κακῶν πνευμάτων καὶ ὅτι πρὸς ἀποδίωξιν αὐτῶν δέον νὰ ζητητῇ ἡ συνδρομὴ καλῶν πνευμάτων. Πόσον δὲ ἐπικρατεῖ ἡ πρόληψις αὐτῆς παρὰ τῇ ὅλῃ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὁ ἀπαύδευτος Κινεζὸς σπανίως προστρέχει εἰς τὴν ἱατρὴν, ἀλλὰ κατ' ἐξέστην ζητεῖ τὴν βοήθειαν τοῦ προστάτου αὐτοῦ δαίμονος καὶ ἐφεστίου θεοῦ. Καὶ πρῶτον μὲν προσφέρει θυσιᾶν εἰς τὸν θεὸν τούτον, εἴτα δὲ σὺλλεξας διάφορους συνταγὰς παρὰ φίλων ἢ οἰκείων, ῥίπτει αὐτάς πρὸ τοῦ θυμοῦ εἰς σαρφὸν, καὶ τέλος ἐκ τοῦ σωροῦ τούτου ἐκλέγει μίαν συνταγὴν. Ταῦτα πάντα γίνονται

καλεισμένων τῶν ὀφθαλμῶν. Ἡ ἐκ τοῦ σωροῦ ἐκλεγθεῖσα συνταγὴ θεωρεῖται ὡς ἡ ὑπὸ τοῦ ἐφεστίου δαίμονος συστατομένη καὶ μετὰ τυφλῆς πεποιθήσεως γίνεται αὐτῆς γρηῃς. Πιῶνὸν νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, ἣν ὁ θεὸς ποιεῖ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἱατροῦ διοριζομένη συνταγὴ.

Δρ. Σ.

ΘΗΡΑ ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙᾷ ΑΦΡΙΚῇ.

Ἰπὸ BALDWIN.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. τεύχους.)

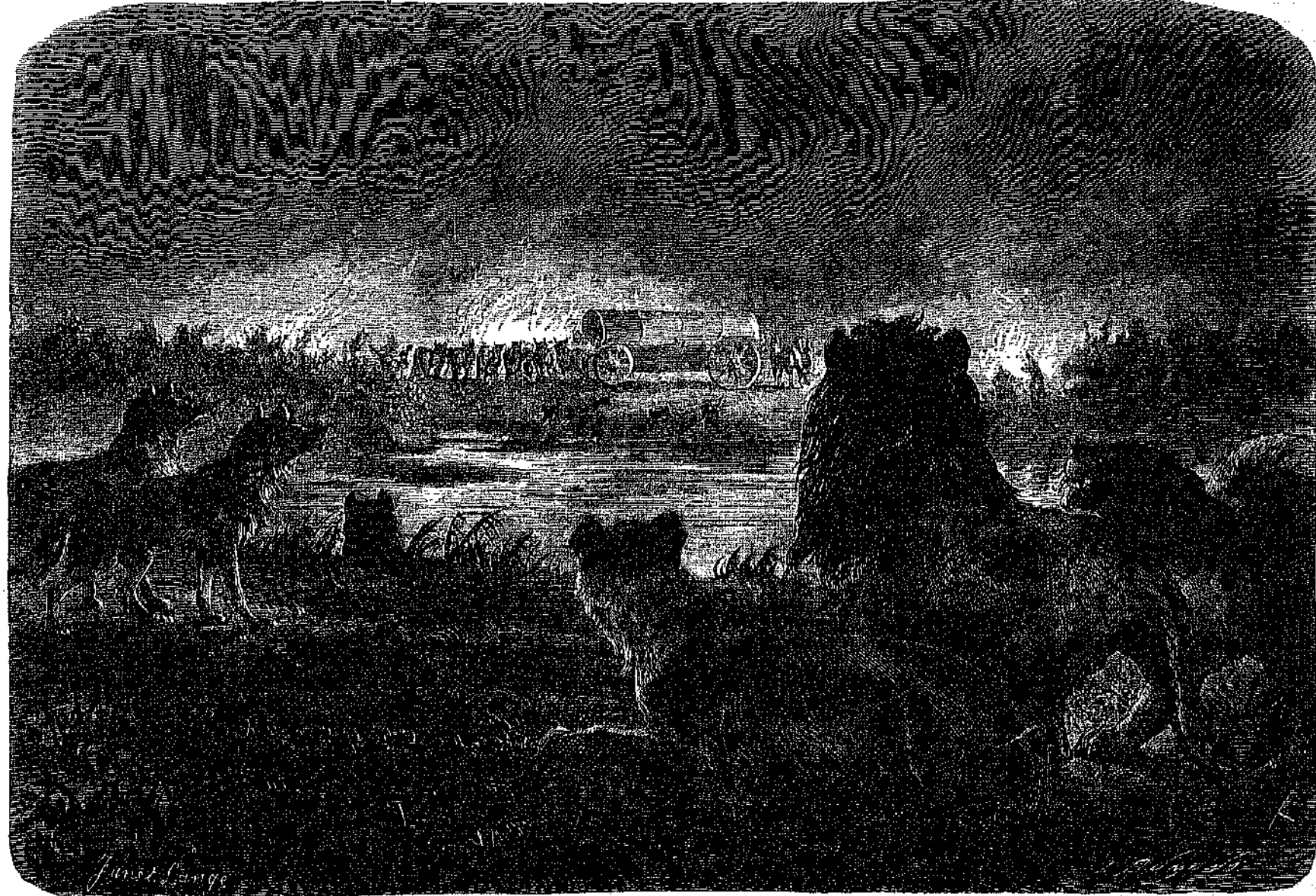
(Μετὰ εἰκόνας, βρα σελ. 141.)

Τὴν 6 Ἰουνίου εὐρεθμεν ἐντὸς θάλασσης ἀγέλην ἐλεφάντων, οὕτως ἰδόντες ἡμᾶς ἀπῆλθον τὰ

χεῖρας ἀπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ τὰ κλαδιά καὶ ἐσχιζομένην τὴν περισκελίαν μου, ἥτις ἦτο ἐξ αἰγείου δέρματος. Τρεῖς ἐπιρροβήσαν ἐπαναληψιμῶν κατὰ τοῦ θηρίου, τὸ ἐπλήγωσα καὶ ὤμους δὲν ῥυτύνθην νὰ τὸ φονεύσω. Μετ' ὀλίγον ἀνεληλύθη ἐντὸς τοῦ ὄρους καὶ οἱ σκύλοι μου μὲ ὄλως τὰς προτροπὰς μου δὲν ἠθέλησαν πλεόν νὰ τὸν καταδιώξωσι· τοσοῦτον εἶχαν ἐμπροσθέν αὐτοῖς φύβον τὸ μέγα ἐκεῖνο ζῷον.

Τῇ 15 Ἰουνίου ἐπέστρεψα εἰς τὸ χωρίον. Ὁ Ἀσχυλατεγέ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ χωρίου τούτου, μοι ἔδωκε μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ εὐπροσχηγίας ὅλως τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες. Δὲν πιστεύω νὰ ᾖ κακὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' εἶναι

καλὸς ἄνθρωπος. Λέγεται συνήθως ὅτι ἐντελής εὐτογία δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ὀντων ὁ πλησιάζων περισσότερον εἰς τὴν τελείαν εὐτογίαν εἶναι Κάφρος ἡμερῶν. Ὁ ἡμερῶν οὗτος δὲν γνωρίζει τί ἐστὶν ἀντιπολίτευσις, ἔχει δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ ὅλων ἀνελαιρέτως τῶν ὀντων του, δύνανται νὰ νομπευθῇ ὅσας θέλει γυναῖκας καὶ νὰ τὰς ἀποπέμῃ ὅταν θέλῃ· πάντες περιποιῶνται αὐτὸν ὡς μικρὸν θρόνος, θλαί αἱ ἐπιθυμίαι του, θλαί αἱ ἰδιοτροπίαι του ἐκτελούνται ἀμέσως, πανταχόθεν προσφέρονται αὐτῷ περὶ στρούθοκαμήλων, ἐλεφαντοκόκκων καὶ ἄλλων πολυτίμων πράγματα, τὰ ὅποια αὐτὸς εἶδσι εἰς

ΚΑΤΑΣΧΟΝΙΑ ΣΤΗΝΑΤΙΑ.

πάντα ὑπὸ τοὺς λαγυροὺς αὐτῶν πόδας συντρίβοντες. Δυνατὸς ἐκπέμψων φωνὰς τοὺς καταδιώξαι καὶ κατὰρῶσιν ἢ ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῆς ἀγέλης μέγαν ἐλέφαντα, ὃν παρεκολούθησα διὰ τῆς ἀτραπῶς, ἣν ὑπὸ τὰ ἑλμάτα του μοι ἐβάρυνται. Δις ἡ τρεῖς ἐστράφη ὅπως ἴδῃ τίς τὸν παρεκολουθεῖ. Ἐγὼ δὲ τῷ ἐπιμφοσφαίρῳ, ἥτις τὸν εὗρεν εἰς τὴν ῥάχιν· ἐν ᾧ κατεγνῶμην νὰ γέμωσι πάλιν τὸ ὅπλον μου τὸν ἔχασα· πλὴν αἰφνης εἰς καμψὴν τινα τῆς ἰδοῦ τὴν εἶδον πάλιν ἐμπροσθέν μου περιμένοντά με. Ἄμα δὲ μὲ εἶδεν ὥρμητος μετ' ὀργῆς μουκῆς ἐναντίον μου. Ὁ ἵππος μου καταλήφθηκε ὑπὸ τρέμου ἥρπαστο τρέμου, ὁ δὲ ἐλέφας τὴν ἔψαυε τὰ νύκτα διὰ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ προβαταλίδος. Ὁσὺν καταλυκωμένος ὑπὸ τοῦ ἐξήντημένου θηρίου διῆλθον διὰ πυκνοῦ μέρους τοῦ ὄρους, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθον καθημαγμένης ἔχων τὰς

τρομερὰς ζητιανίας· τὰ πάντα θέλει καὶ ζητεῖ. Ἐχρει τὴν ἰδέαν φαίνεται ὅτι οὐδὲν οὐδαὶς δύνανται νὰ τῷ ἀντιβῇ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως οὐδὲν αὐτὸς εἶδει, ἀγρότης ὅφ' οὗ αὐτὸς θέλει, θροῦς καὶ ζητεῖ διὰ τὰ πράγματα του τιμὰς γελοίας. Εἶναι νέος, ἀρσενικός καὶ ἄριστος κυνηγός. Ὅταν ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ χωρίον του μὲ προσεκέλευσεν εἰς τὸ γέφυμα, τὸ ὅποιον παρετίθη ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ὑπερετίθη ὑπὸ τῶν ὤριον τῶν τοῦ χωρίου νεανίδων. Αἱ νεανίδες αὗται σφεδρὸν γυμναζομένης ὑπηρετοῦν γονυπετεῖς κρατοῦσαι τὰ πινάκια, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἀτρώγομεν. Πρέπει νὰ ὁμολογῶμεν ὅτι σπανίως εὐρίσκει τις ὤριον τῶν κῆρας αὐτῶν τῶν Κάφρων, βταν τρέφονται δεόντως. Οἱ πόδες αὐτῶν εἶναι μικροὶ, αἱ χεῖρες ὡσαύτως, οἱ θραχίονες στρογγύλοι, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ἐκείνους ὡραϊστέως καὶ τὸ ὅλον σῶμα τῶν εὐλόγιστον καὶ λατῶν ὡς

τοὺς ἐμπόρους ἀπέναντι ἀντικειμένων εὐαρεστούντων αὐτῷ. Τὸ γεῦμά μας συνέκτετο ἐκ ψητοῦ καμηλοπαρδάλεως βεβουλισμένου ἐντὸς λίπους. Τὰ σπλάγχνα τοῦ ζώου θεωροῦνται ἐν ταῦθα τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια, καὶ δύνανται νὰ βεβαιώσω, ὅτι οἱ Κάφροι δὲν ἔχουσι κατὰ τοῦτο ἄδικο. Ἐγὼ ἐσυνέβησα νὰ τρώω, ὅτι μοι παρατίθεται, καὶ ὁσάκις ὁ στόμαχός μου δυσαναγεῖται κλείω τοὺς ὀφθαλμούς καὶ καταπίνω· πλὴν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν εὗρον τὸ φαγητὸν ὀρεκτικώτατον, τοσοῦτον μᾶλλον κατ' ὅσον συνωδύεσθαι αὐτὸ διὰ τοῦ θηρίου γενασιότατον οἶνον. Κατ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ γεύματος πλῆθος ὀδῶν κρατούντων οὐράς ὁσόν (τοκακίω) ἀπέτρεπον τὰς παρενοχλούσας ἡμᾶς μυίας. Ἀφ' οὗ ἐτελειώσαμεν τὸ γεῦμα ἀντήλλαξα μὲ τὸν ἀρχηγὸν τὸν πῆλόν μου ἀπὲς εὐρείας θεματίνης περισσευλίδος· ἡναγκάσθη ὅμως νὰ προσ-

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

EN BIENNHE. EN BIENNHE.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ!
ΙΑΕΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΗΣΑΤΕ!

Οι πράκτορες της πωλήσεως του μεγάλου "Αγγλο-Βρετανικού" έργου πωλούν όλας τὰς πραγματείας των με μεγάλην έκπληξιν. Ἐμὲ δὲ τὰς τὴν 20 φράγκων (ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ὅπου τοῦτο γίνεται) λαμβάνει πωλητὴν ὡς κενοὶν τρεῖς ἐκ τοῦ ὁρίστου ἀγγλο-βρετανικοῦ μεταλλίου, κατ'ἑξῆς ἄλλοτε 80 φράγκα. Πᾶς πραγματευόμενος λαμβάνει καὶ ἑγγράφον ἐγγράφον περὶ διατεκμήσεως τῆς λευκότητος τῶν σκευῶν ἐπὶ δέκα ἔτη.

6 μαχαιρία τραπέζης με ἀραιὰς λαπίδας,
6 περσόνια μονοκλίματα,
6 κολλήρια τῆς σούπας ἐκ τοῦ ἀγγλο-βρετ. μεταλλίου,
6 κολλήρια τοῦ καφέ ἐπίσης,
1 μέγα κολλήριον τῆς σούπας
1 βαρὺ κολλήριον διὰ τὸ γάλα,
6 ἀκουσθῆτρα τῶν μαχαιρῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεταλλίου,
6 ἀγγικὰ φλιτζάνια,
1 σιπεροθήκη ἢ ζαχαροθήκη.

6 κομφόρς ἐργασμένα φλιτζάνια,
6 φούρμας,
6 κομφὸς κολλήρια διὰ τὰ ὀστά,
4 ζαχαροθήκας μικροῦ,
1 τρυπητὴν τοῦ ταύου,
2 πολυτελεῖς κενήλερια διὰ τὴν αἰθυσαν.
64 τεμάχια ἐν ὅλῳ.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ παροῦσα γνωστοποίησις μου δὲν ἐστίται ἐπὶ ὀχυρταίας ὑποχρεώσαι δημοσίᾳ, δὴν ἡ συσταθεῖσα δὲν ὁρίσῃ τῇ ἀγοραστῇ, νὰ παραλάβω αὐτὴν πάλιν. Ὁ ἐπιθυμῶν λατῶν ὡς ἀγοράσῃ πράγματα χρῆματα καὶ κατὰ ἀντὶ τῶν χρημάτων του, ἃς ἀποσπῶνται, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀκόμη τοιαῦται συσταθεῖς, μετὰ πάσης πεποιθήσεως καὶ κατ' ἐθέλειαν πρὸς τὸν

J. H. Rabinowicz εἰς Βεδνννν.

Κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ Ἀγγλο-βρετανικοῦ ἔργου

Wien II. Schupfentasse 20 n.

Παρ' ἐμοὶ εἴρηται, ἀντὶ 50 centimes τὸ κομίστον, καὶ κῶνις ἀξιόλογος πρὸς ἀνταρτίαν τῶν σκευῶν τούτων.

“ΟΜΙΛΕΙΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ;”

ΟΔΗΓΟΣ

ΤΗΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

περιέχων

σύντομον γραμματικὴν, διαλόγους

καὶ

ἀναγνώσματα,

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΔΙΑ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΣ

τοῦ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.

Συγγραφεὺς Κάρλος Βίθ, ἐκδότης
C. A. Koch ἐν Λειψίᾳ.

1882. — Τιμὴ μάρκα 2 1/2.

C. A. Koch's Verlag in Leipzig.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΔ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

τοῦ

Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΤΑΙΝΟΥ

ἀναδέχεται τὴν ταχίστην καὶ

κομψὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἔργου

ἐπιστημονικοῦ, εἰκονογραφικοῦ

καὶ ἄλλων. Πρὸς δὲ καὶ ἐκ-

τόπισιν εἰς

ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑ-
ΤΟΛΗΣ

μετ' ἀρίστης καὶ ἀκριβοστάτης

ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ τιμαῖς λίαν

συγκαταβατικαῖς.

1111

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς εἰς διδόν τὸ "Ἄσμα τοῦ Χιανθάθα" τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ ποιητοῦ LONGFELLOW ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει. Τὸ διδόν τοῦτο (ἐκ 15 1/2 τυπογραφικῶν φύλλων) κεκοσμημένον διὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ποιητοῦ καὶ ἄλλων εἰκόνων καὶ κομφῶς δεδεμένον μετὰ τὰ φύλλα ἐπὶ χροῦσα, πωλεῖται ἀντὶ φράγκων 6.50. — Οἱ ἐπιθυμῶντες ὡς ἀποκτήσωσιν αὐτὸ παρακαλοῦνται ὡς ἀποκτινῶσιν εἴτε κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑσπεροῦ (LEIPZIG. ELSTER-STRASSE 19) εἴτε πρὸς τὰ κατὰ τόπους ἐπιτοπωλεῖα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ζητοῦνται οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ 5. 6. 17 καὶ 18, προσφέρονται δὲ δι' ἑκατον αὐτῶν καλῶς διατηρούμενον ἀντίτυπον φράγκα 2. Οἱ ἔχοντες τοὺς ἀριθμοὺς τούτους διαθεσίμους καὶ θέλοντες νὰ τοὺς πωλῶσιν παρακαλοῦνται νὰ τοὺς πέμψωσιν (ἐλευθέρους ταχυδρομικοῦ τέλους) εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἑσπεροῦ (LEIPZIG. ELSTER-STRASSE 19) ἢ νὰ παραδώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς κατὰ τόπους ἐπιστάσεις, αἵτινες συνεννοοῦνται κατ' εὐθείαν μετὰ τὴν Διεύθυνσιν.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΔ

τῇ 1/13 καὶ 15/27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτήσια προσηκροῦσα φράγκα 40 (= μάρκα 82 = ρούβλια 18).
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἑκατον στίχων φούκα 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΛΟΙΝΑΙ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ· κ. Δημ. Α. Κορυμνιάς, γραφεὺς "Ἐφημερίδος", ΚΕΡΚΙΡΑ· κ. Ι. Νεαγυμνιάς, ΖΑΚΤΝΟΥΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος, ΒΕΛΛΟΣ· κ. Νικ. Γεωργιάδης, Ἰσπρί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ Αἰγύπτου· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖβος" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος, ἐκδοτὴς, ΣΜΥΡΝΗ· κ. Δεσπότης καὶ Στ. καὶ Φρ. Σαράντης, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γράσος, διδμοσύνης, ΚΑΒΑΛΑ· κ. Α. Γ. Κούσης καὶ Στ. ΜΙΤΤΛΑΙΝΗ· κ. Εὐνοφῶν Γαργαλιάνος, ΠΡΟΥΣΟΛΤΜΑ· Ἀβελ. Ἀνδρέας Ἀλεξανδρόπουλος, ΣΑΜΟΣ· κ. Στρεμπαδῆς, ἑφορος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης, ΒΗΡΥΤΤΟΥΣ· κ. Χρ. Χριστοφοῦρου, ΙΣΑΝΝΙΝΑ· κ. Ν. Δόσις.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ καὶ ΑΔΡΜΗΣΣΟΥΣ Κόπρος· κ. Π. Α. Παπαδόπουλος, ΑΔΡΝΑΞ· κ. Ἰωάννης Περδῆς.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστοτέλης Α. Βοσκόπου, ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Γ. Σαργιάννης, ΠΕΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκόπου, ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΑ· κ. Διον. Ι. Μηλιαρέσης, ΚΟΡΑΒΙΑ· κ. Νικόλαος Καραβίτης, ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ· κ. Νικ. Κουζιλέης, ΠΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Γεώργ. Πεταλάς, ΤΟΥΡΝΟ-ΣΕΒΕΡΙΝΟΝ· κ. Ι. Α. Σκαλλιαδέης.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Μάνος, ἱερός, ΜΟΣΧΑ· κ. Γρηγ. Ι. Ρουσόπουλος, ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Θωμ. Α. Σολομίδης, ΤΑΙΝΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Α. Ἀλεξόπουλος, ΡΟΥΣΤΟΥΜΙΟΝ· κ. Στέφ. Λορέντος, ΡΕΙΣΚ· κ. Π. Α. Ἀξιώτης, ΝΙΚΟΛΑΙΒΟ· κ. Θεόδωρος Αναστασόπουλος, ΒΕΡΑΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Γ. Τσιτσίλης, ΙΣΜΑΝΑΙΟΝ· κ. Ἀδελφὸν Κωνσταντινίδην, ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καραβάνης, ΠΟΤΙΟΝ· κ. Περικλῆς Ν. Κομνηνός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Περδανόπουλος, ΔΙΒΕΡΙΟΥΤΑ· κ. Γ. Θ. Σκρινής.

ΡΟΥΣΣΟΥΤΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΒΕΤΗ· κ. Γεώργιος Γεωργιάδης, ΚΑΛΟΥΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σταυρίδης.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπάντας, γενικὸς πρόεδρος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα εἰσὶν δὲν ἐπιστὰς ὁριστικῶς ἐπιστάσεις, οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομὴν ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἀπορίας συνδρομῆς, ἀποκτινῶμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν (ELSTER-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΔ, εἴτε εἰς τὰ οἰκία ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ἑσπεροῦ συνεννοηθείσης περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν ταχυδρομείων. Ἡ δὲ φύλλον ἀποστέλλεται ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελευτῶν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ, ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΔ, ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΤΟΥΤΑΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.